

Christian Jolibois
Christian Heinrich

Gà con bé bỏng quái thú và chàng hiệp sĩ

**TRUYỆN
TUỔI THƠ**

CÁC TRUYỆN NHÓM ĐANG THỰC HIỆN

-THẦN ĐỒNG ĐẤT VIỆT

-TỬ ĐẠI DANH TÁC LIÊN HOÀN HẠ
(TÂY DU, THUY HỮ, TAM QUỐC, HLM)

-THUY THỦ MẶT TRĂNG (CŨ, MỚI)

-NHÓC MIKO

-NINJA LOẠN THỊ

-MONSTER

-YAIBA

-KIM BÌNH MAI

-DORAEMON HỌC TẬP

-BÁCH KHOA TRI THỨC TRẺ EM

QUÉT MÃ QR ĐỂ
THAM GIA NHÓM
XIN CẢM ƠN

**TRUYỆN
TUỔI THƠ**

CHRISTIAN JOLIBOIS
CHRISTIAN HEINRICH

gà con bé bỏng,
quái thú và
chàng hiệp sĩ

ONG ONG ONG *dịch*

nhà nam

NHÀ XUẤT BẢN
MỸ THUẬT

Tặng Nicole, tiên nữ của các ngôi trường ở
Ménilmontant...

Ồ đúng đấy thưa quý cô.

(C. Jolibois)

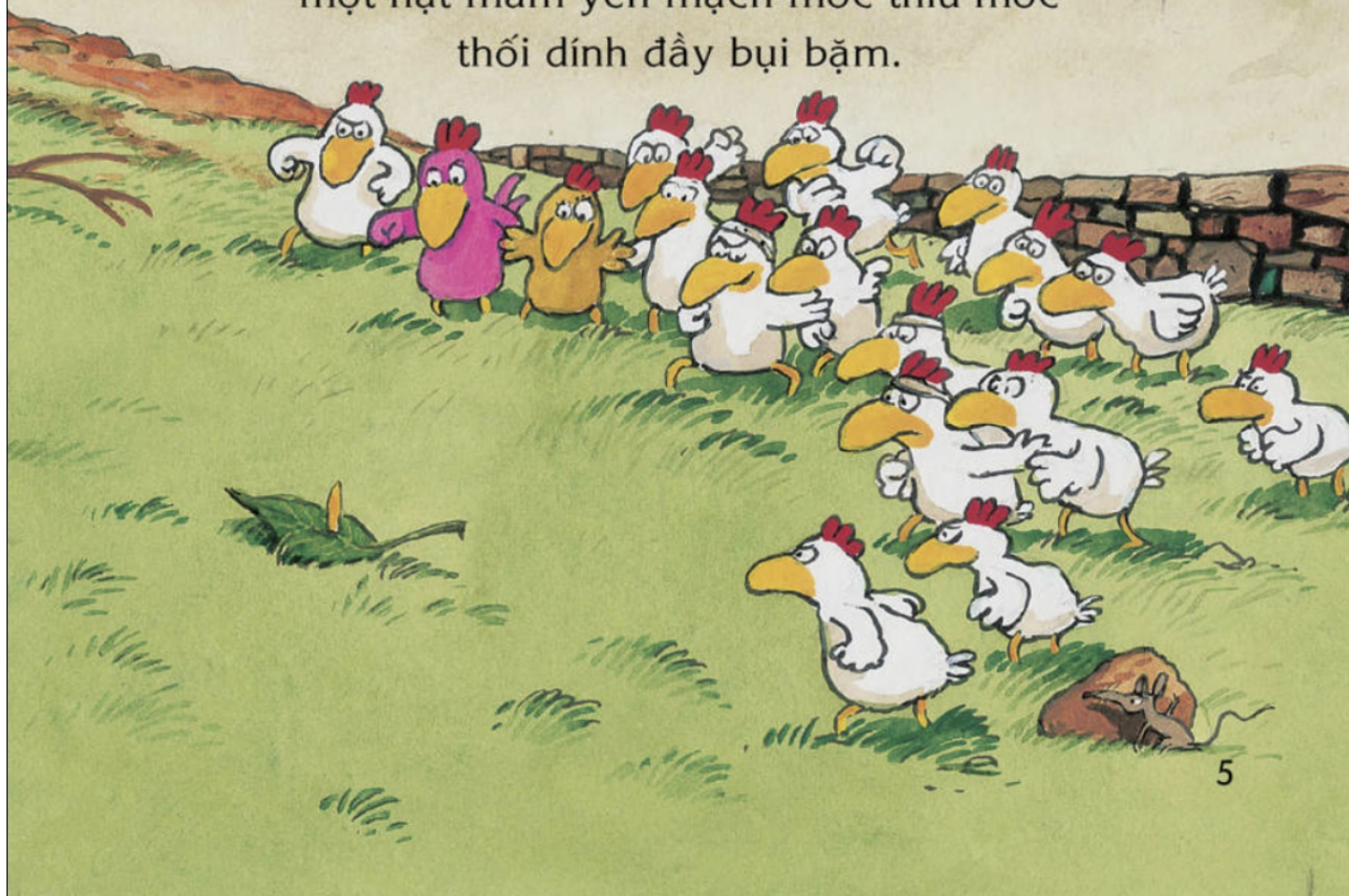
Tặng Safya, tiên nữ vùng Frégate,
người can đảm khôn cùng.

(C. Heinrich)

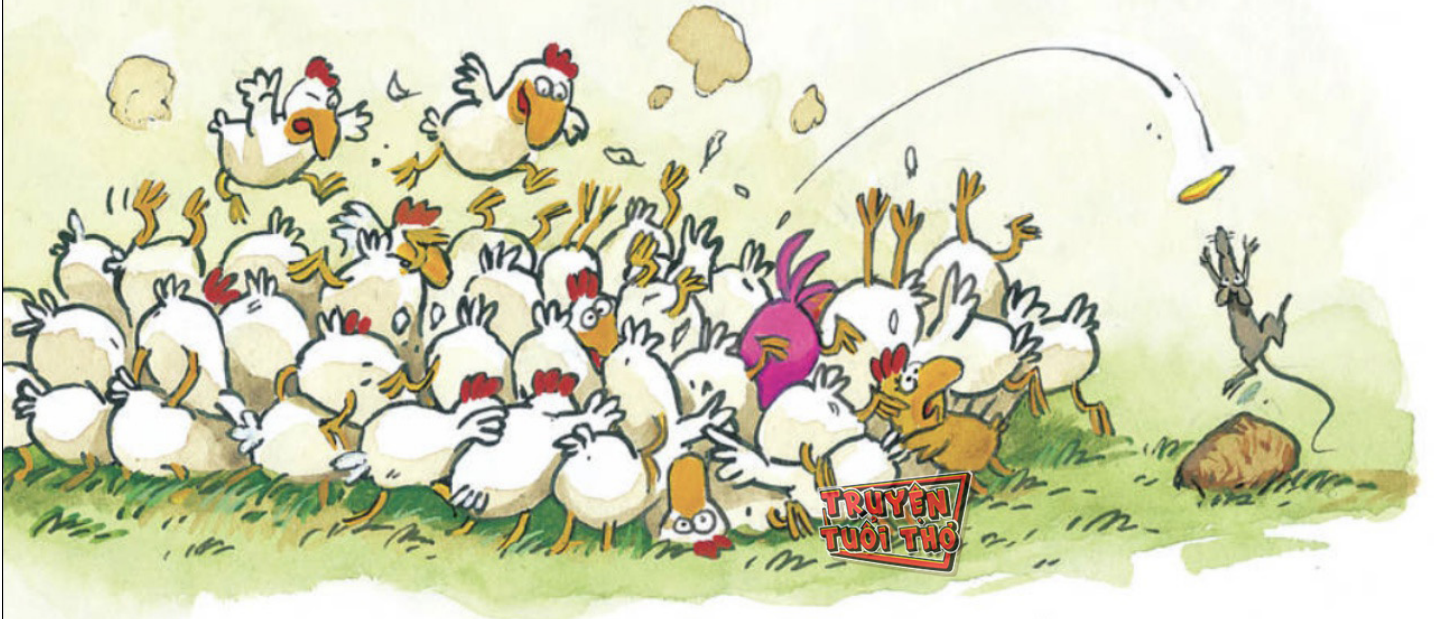

Xóm gà đang rơi vào nạn đói!
Thóc chẳng còn nổi một hạt để ăn.
Các bố mẹ gà đã ra đồng tìm nhặt thóc
vương thóc vãi.
Bác Chim Cốc Pédro được cử
trông nom bọn trẻ.

Trong lúc chờ bố mẹ trở về, các cô cậu
gà bé bỏng đói meo chuẩn bị chia nhau
một hạt mầm yến mạch mốc thiu mốc
thối dính đầy bụi bặm.

Và thế là xong!
Các cô cậu gà bé bỏng,
bình tĩnh và lịch sự, thử đập hạt mầm ấy ra.

Nhưng đáng ghét thay! một gã khách không mời mà đến đã nằng tay trên món ăn ngon lành của chúng.

- Bắt lấy hắn!

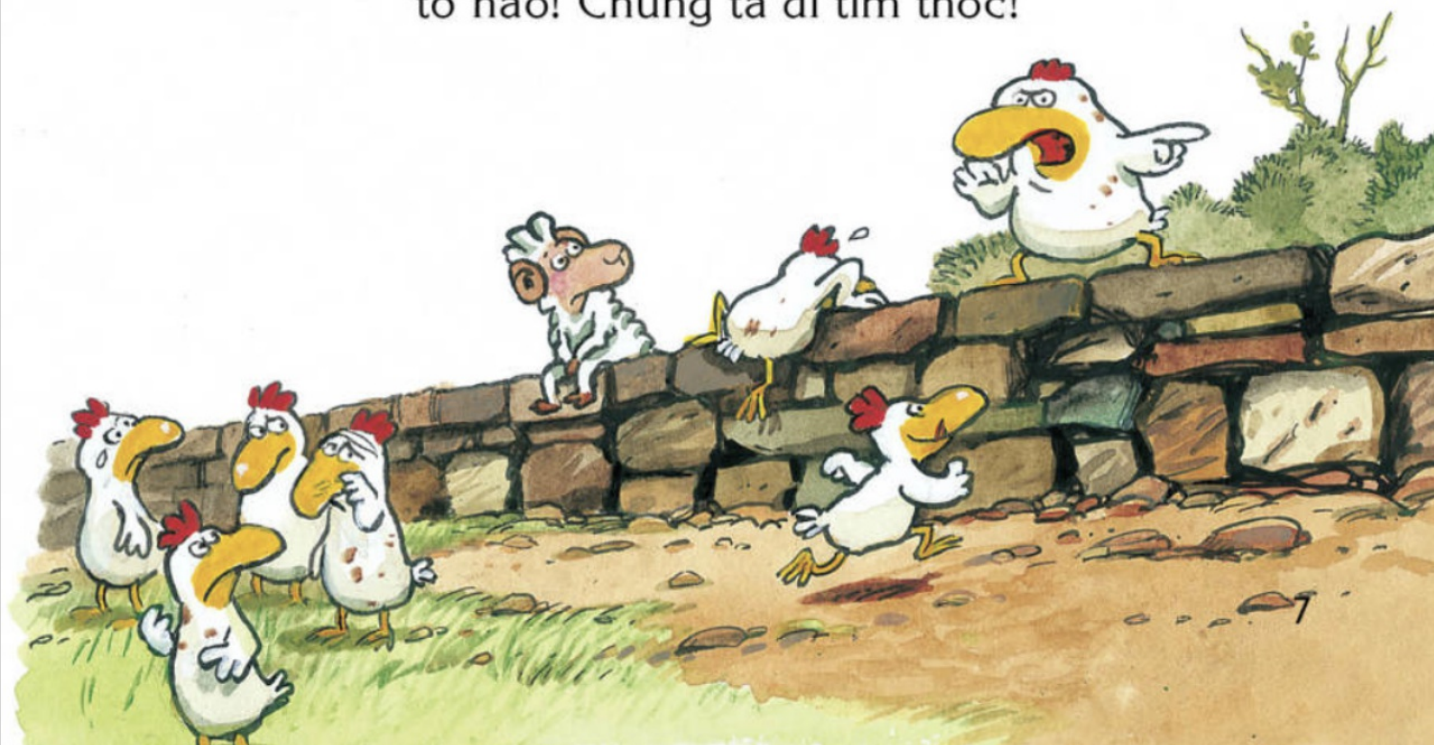
Trong lúc Carmen và Carmélito tìm cách
lấy lại món ăn quý giá thì cả xóm gà quay
ra thất vọng nào nê.

- Chúng ta sẽ chết ráo vì đói mất thôi!

Gà Ú không chịu nổi nữa rồi, cậu bèn hét lên
với đám bạn đang đói meo đói mồm của mình:

- Các cậu! Tổ biết phải tìm lúa mì ở đâu. Theo
tổ nào! Chúng ta đi tìm thóc!

“Làm gì bây giờ? cô nhóc Carmen tự hỏi. Đi theo các bạn hay ngoan ngoãn đợi bố mẹ về?”

- Ôi ôi ôi! Trời sắp nổi giông thì phải, Bélino nói.

Các cậu có nghe thấy tiếng sấm không?

- Không phải đâu, Carmélito rên rỉ. Tiếng bụng tớ sôi òng ọc đấy.

- Carmen, em Carmen của anh, em có thấy gì không?

- Em thấy... em thấy mặt trời tung bụi, bụi mù bụi mịt trên con đường dẫn tới đây, một bác gà trống và mấy cô gà mái đang đến! A ha! Bố mẹ chúng ta đang về!

Than ôi, niềm vui ngắn chẳng tày gang. Đó là gia đình bác Caruso, họ đang trên đường đi biệt xứ.

- Trang trại của bác bị cướp phá, bác kể. Các kho trữ lúa bị cướp sạch sành sanh. Thật kinh khủng!

Carmen nghẹn ngào hỏi:

- Bác có gặp bố mẹ chúng cháu không ạ?
- Cô bé ạ, lần cuối ta gặp bố mẹ các cháu thì họ đang đi về phía quán trọ của Gà Trống Gan Dạ, bác Caruso già nua đáp.

Pitikok và Carméla cùng với dì Gà Đỏ Dáng đã
cuốc bộ suốt nhiều giờ đồng hồ mà chẳng tìm
được gì bỏ bụng!

- Thật thảm hại! Carméla nói. Các cánh đồng lúa mì
đều tan hoang hết. Chuyện gì đã xảy ra ở đây vậy?

Bỗng một giọng nói từ đâu vang lên khiến họ đứng
khựng lại.

**- Yên lặng nào!
Mau tránh xa chỗ này!**

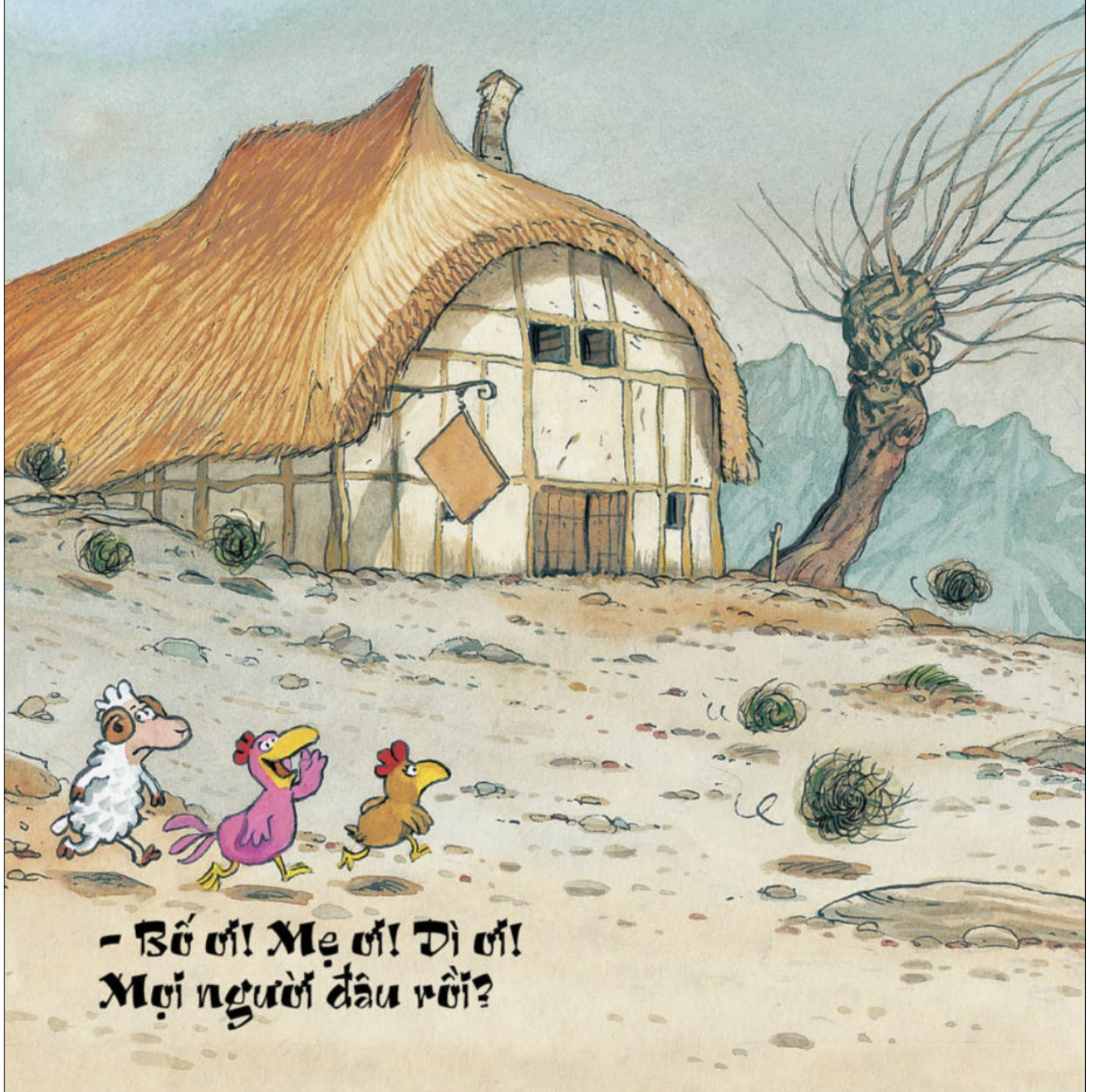
- Mào Nhũn đấy ư? Pitikok ngạc nhiên hỏi. Anh bạn già,
anh trốn trong đống quần áo rách rưới đó làm gì vậy?!

- Suyttttt! Con quái vật chưa đi xa đâu...
- Anh đang nói đến con quái vật nào thế?
- Con quái vật khổng lồ tàn phá cả vùng chứ còn con quái vật nào! Mào Nhũn run như cây sậy trả lời. Cái con quỷ gieo rắc kinh hoàng, cướp bóc các xóm gà, các đồng ruộng và các vựa lúa ấy!

- Giờ thì ba người hãy đi mau! Không con quái vật sẽ phát hiện ra chúng tôi mất!

Những tin xấu mà bác Caruso thuật lại khiến Carmen và Carmélito hết sức lo lắng. Chúng cùng cậu bạn Bélino chí thiết quyết định đi tìm bố mẹ. Cả bọn tới nhà trọ của bác Gà Trống Gan Dạ.

**- Bố ơi! Mẹ ơi! Di ơi!
Mọi người đâu rồi?**

Khi họ bước vào nhà, một giọng nói đầy sợ hãi cất lên từ đáy nồi:

- Đóng cửa lại nhanh lên!

- Hihhi, bác chơi trò trốn tìm đấy ư bác Gan Dạ? Bélino hỏi.

- Đây là lúc các cô cậu đùa cợt đấy hả!

Rồi Gà Trống Gan Dạ kể lại cơn ác mộng mình vừa chứng kiến.

- Ta đã trông thấy **một con quái vật!** bác nói. Chỉ cách ta có vài bước! Một sinh vật đến từ địa ngục, nửa gà, nửa rắn.

- Bác Gan Dạ, sao bác lại kể cho chúng cháu nghe mấy chuyện tầm phào ấy thế? Carmen hỏi. Cháu chẳng thấy buồn cười gì cả.

- Ta đang kể sự thật một trăm phần trăm đấy! bác gà Gan Dạ nhút nhát nổi giận nói. Chỉ tiếng gà gáy mới có thể hạ gục con quái vật khủng khiếp này. Nếu nghe thấy tiếng gà gáy, nó sẽ chết ngay tức khắc! Nhưng chưa bao giờ có con gà trống nào làm được điều đó! Tất cả gà trống đều bị con quái vật đè bẹp khi chưa kịp cất tiếng “ò ó o o!”.

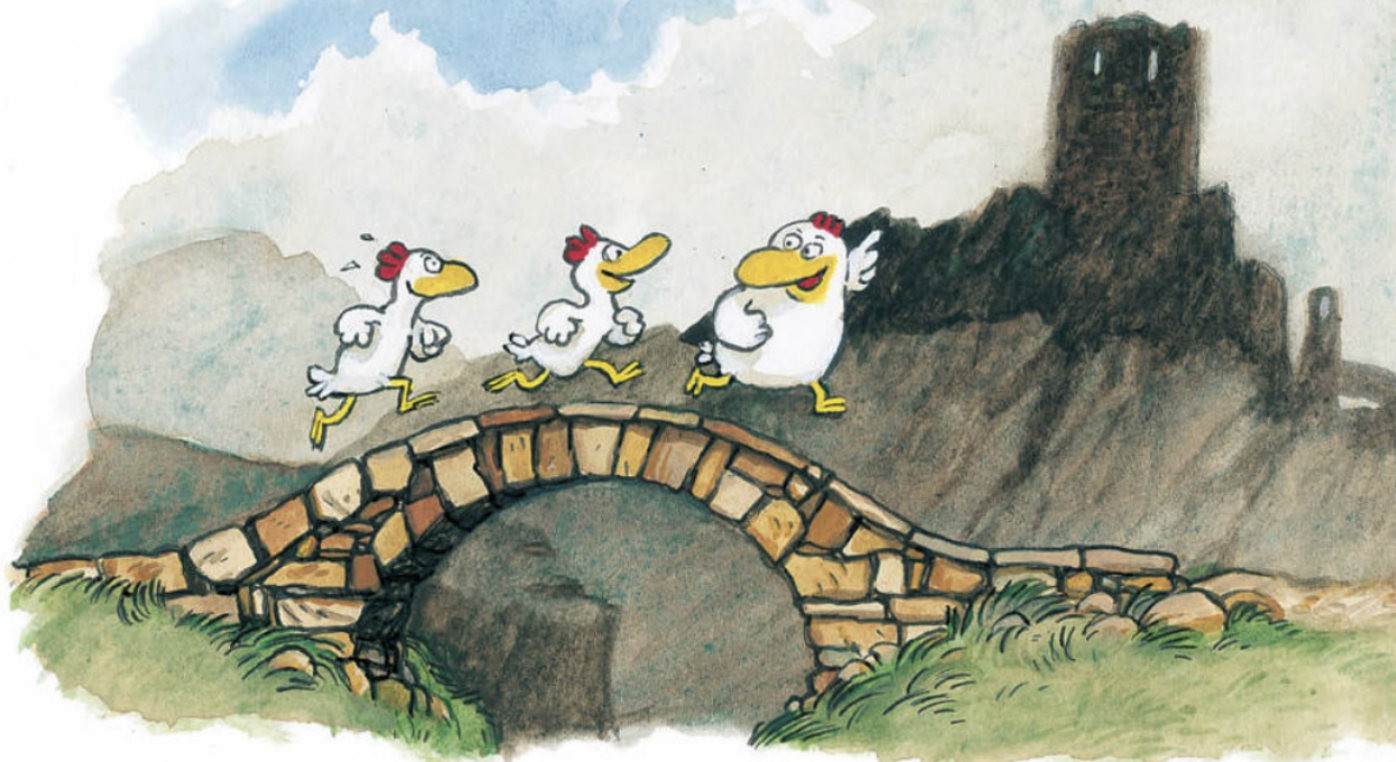

- Thế còn bố mẹ cháu? Carmélito lo lắng hỏi.
- Bố cháu, Carméla và dì Gà Đỏm Dáng đang trên đường tới lâu đài. Nơi cư ngụ của con **quái vậttttt!**

Các cậu gà bé bỏng can trường lên đường đi tìm thóc từ một tiếng trước đó cũng đã đến cổng lâu đài. Họ không hề biết gì về mối hiểm nguy đang rình rập!

- Hoàn tráng quá! Thế mới là xóm gà chứ!

- Chỉ những ai có thật nhiều lúa mì mới xây được nơi ở hùng vĩ như vậy. Chúng ta đến nơi rồi! Tiến lên nào!
Gà Ú động viên các bạn.

- Mình đi theo con đường nhỏ
đầy hoa xinh đẹp này nhé...

- Lạ thật đấy! Đất ở
đây mới ẩm ướt và
nhột nhát làm sao...

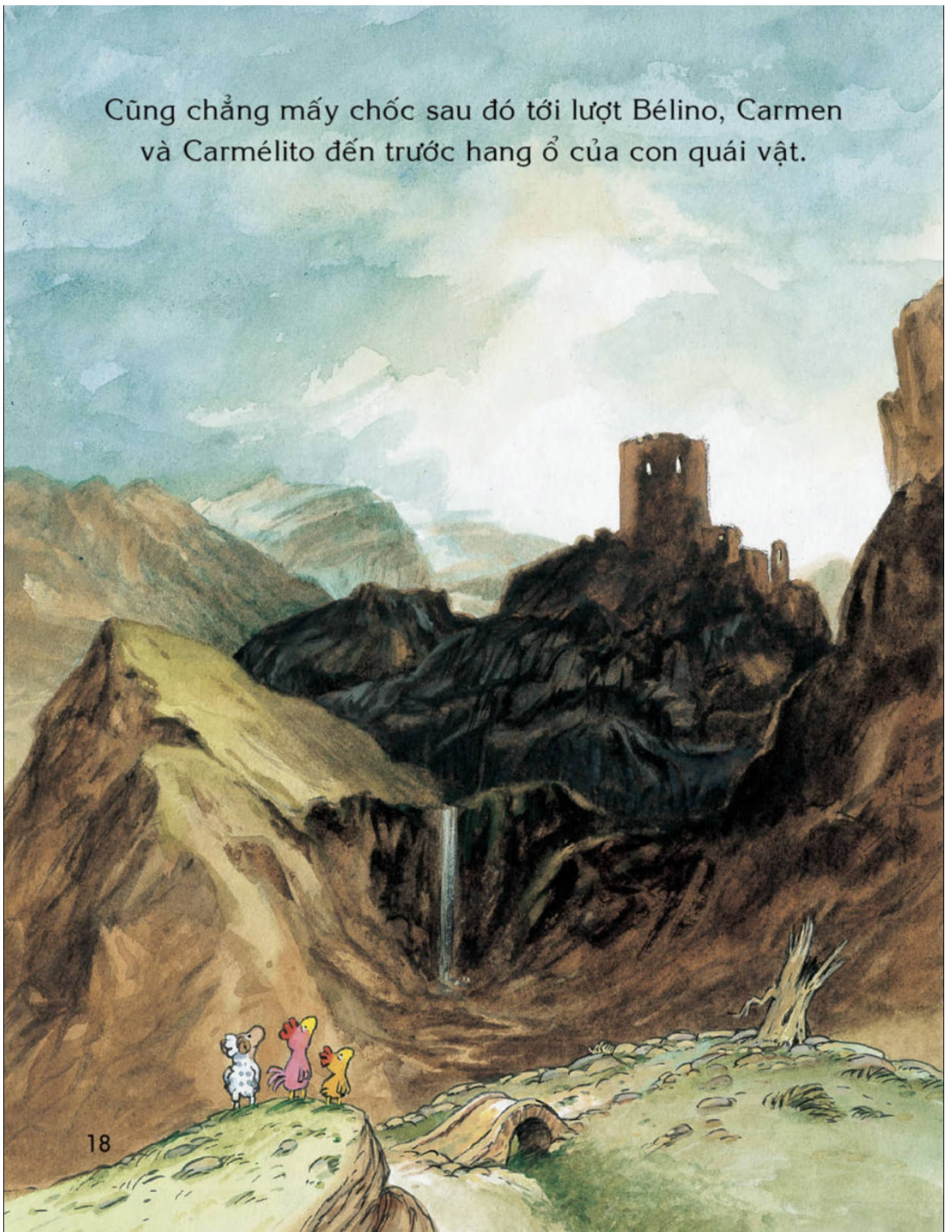

- Ôi, đây đâu
phải đường mòn,
mà là...

AAAAAAAAAAAAA!

TRUYỆN
TUỔI THƠ

Cũng chẳng mấy chốc sau đó tới lượt Bélino, Carmen và Carmélito đến trước hang ổ của con quái vật.

Hạnh phúc vì sắp được gặp lại bố mẹ, hai cô
cậu gà bé bỗng rảo bước nhanh như bay.

- Ê này! Đợi tớ với chứ!

Đột nhiên Carmen thốt lên vui sướng. Cô bé
vừa nhìn thấy các bạn mình.

- Này này! Nhìn xem ai đang đợi chúng ta
đằng kia kìa!

- Gà Ú, Gà Xương Cụt, Gà Môle ơi ời!
Carmélito reo lên.

Thế nhưng cảnh tượng chúng chứng kiến khi đến gần các bạn khiến chúng kinh hồn hoảng vía. Ba cậu bạn bất hạnh của chúng đã hóa thành những pho tượng băng.

Carmen và Carmélito có ra sức lay gọi thế nào cũng vô ích, ba cậu bạn vẫn cứ im lìm không hề suy suyển.

- Nói với chúng tớ điều gì đó đi, cô gà bé bỏng van vỉ.

- Eo ôi hay chưa này! Bélino nói. Tớ nhìn được xuyên qua cơ thể các bạn ấy nhé, lại còn gõ thành tiếng leng keng leng keng nữa chứ!

- Chắc các bạn ấy bị cảm xoàng ấy mà, Carmélito gợi ý.
- Không phải thế đâu! Carmen kêu lên. **Họ bị biến thành pha lê rồi!**
- Nhưng ai lại ác đến mức biến các bạn ấy thành pha lê chứ?

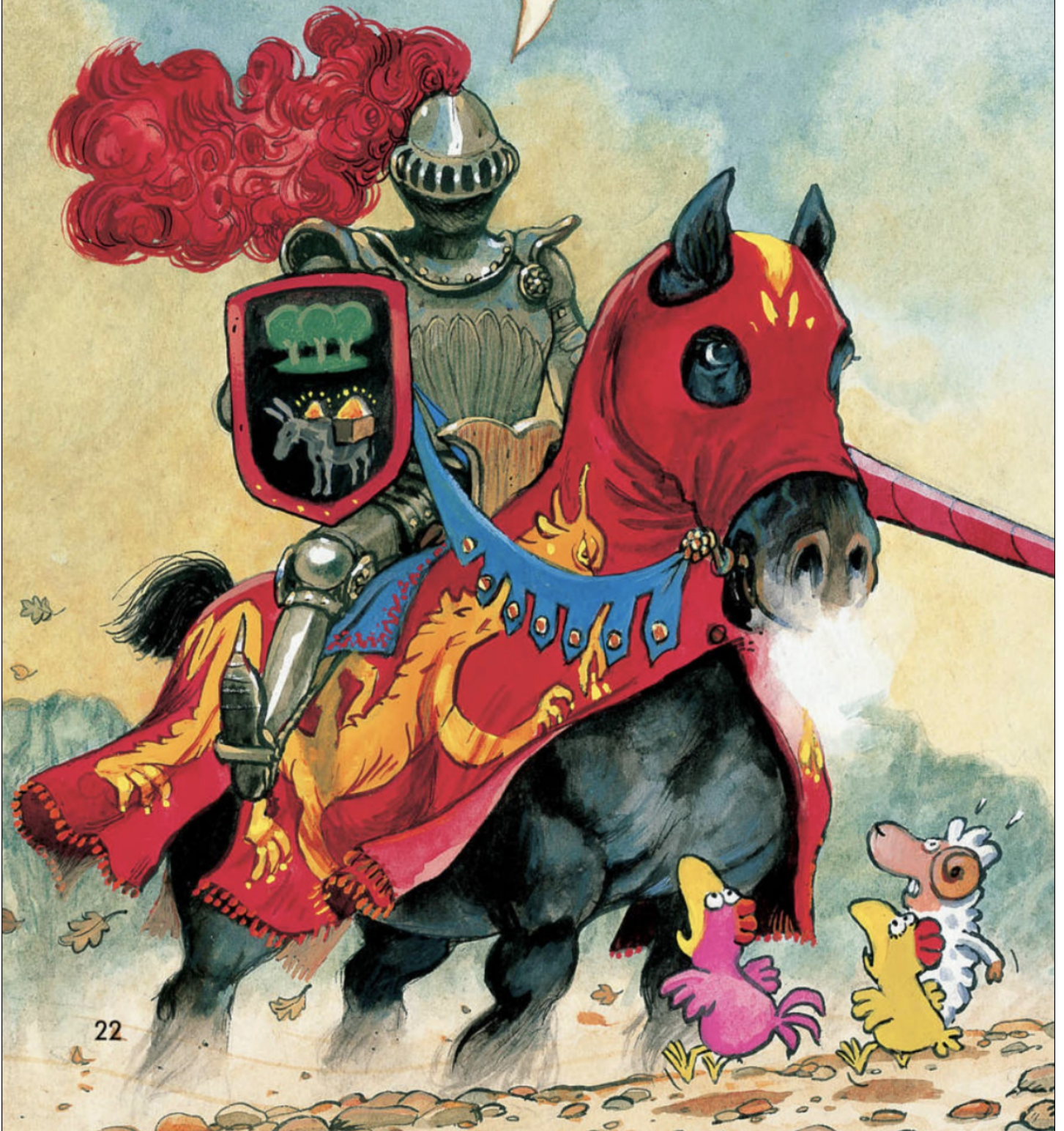

Một giọng sắt thép chột vang lên sau lưng chúng:

Ta biết đấy!

Ta là Ném Giáo Bên Hồ - một trong
các hiệp sĩ Bàn Tròn đây!

Con quái vật biến bạn của các cháu thành pha lê là một **con rắn gà**.
Con vật xấu xa ấy có thể phóng nọc độc từ mắt. Kẻ nào không may nhìn vào mắt nó sẽ bị hóa thành pha lê vĩnh viễn...
Nhưng ta đã có mũ chiến binh nên ta chẳng sợ gì hết!

- Con quái vật kinh khủng đó có thật không thưa chú Ném Giáo?

Rắn gà nở ra từ một quả trứng kỳ quặc: quả trứng này do một con gà trống đẻ ra và được một con cóc ấp cho tới lúc nở...

Carmélito bỗng đâm lo. Trứng gà trống ư? Mấy hôm nay bụng cậu cứ sôi òng ọc, chẳng biết có phải vì chuyện đó không? Cậu sắp đẻ ra một quả trứng sao???

Ồi mẹ ơi!!!

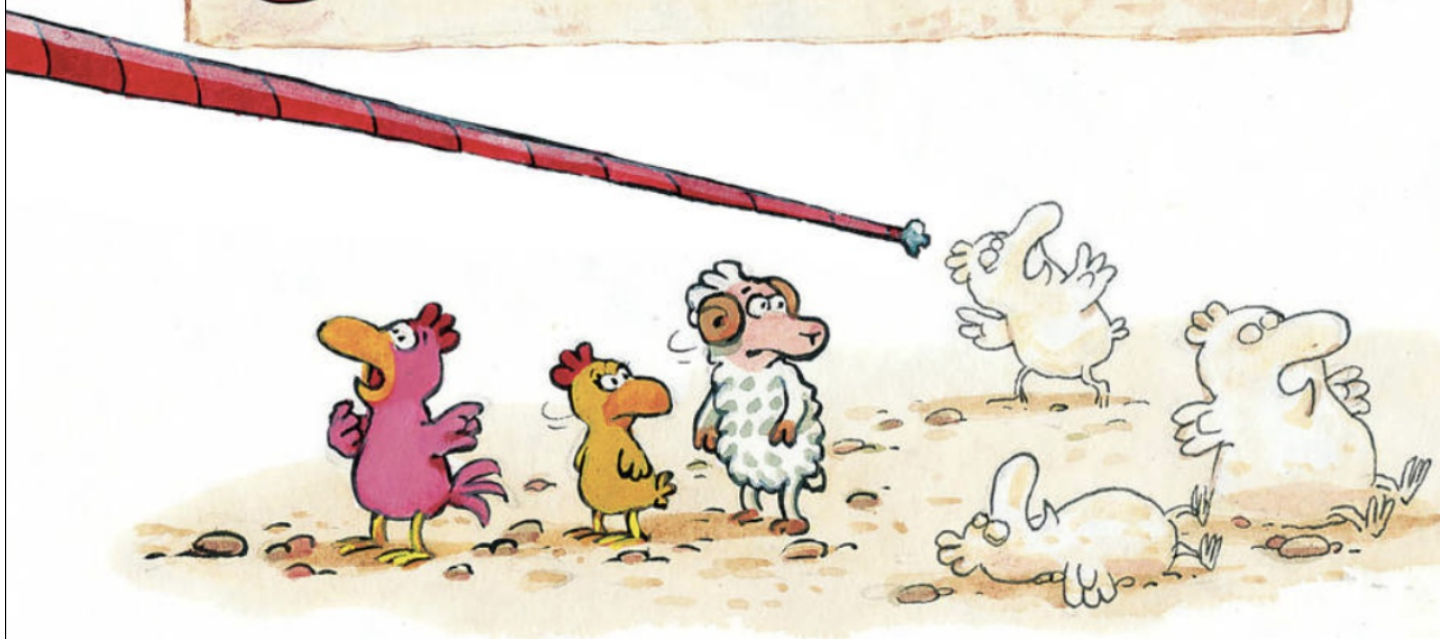

- Thưa chú Ném Giáo, chú đã bao giờ gặp một con rắn gà chưa?

- Thừa hiệp sĩ Ném Giáo, chú có thể cứu các bạn cháu được không? Carmélito hỏi.

Cứ yên tâm. Ngay khi ta đánh bại con rắn gà, các bạn cháu sẽ sống lại như có phép màu.

Nào lên đây mau! Các cháu sẽ thấy một hiệp sĩ Bàn Tròn chiến đấu ra sao.

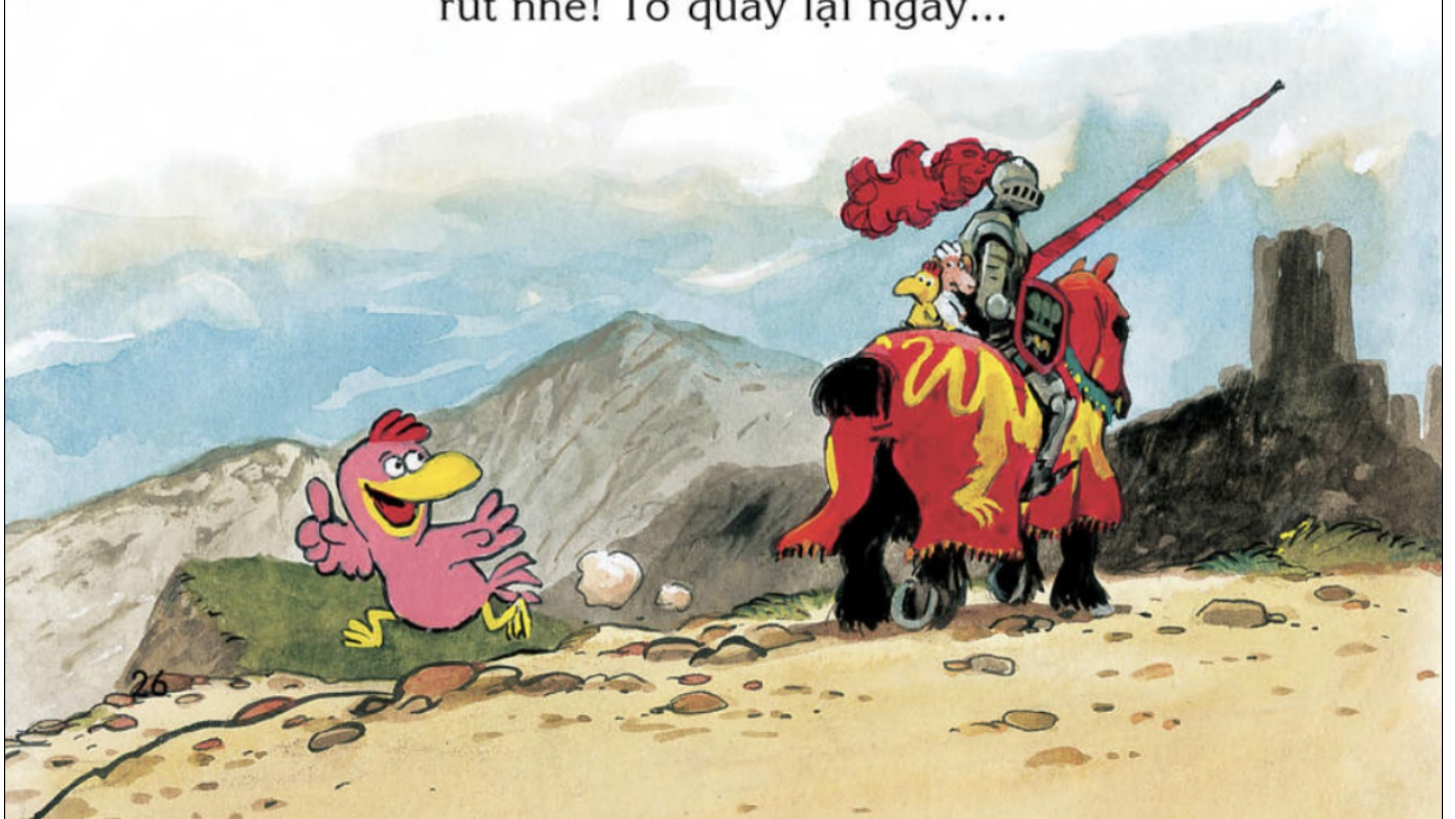

- Có cách rồi!

bất thành linh Carmélito reo lên.

- Tớ biết làm thế nào để tránh đôi mắt phóng ra lửa của con rắn gà đấy. Tớ phải quay về xóm gà để tìm vật giúp chúng ta đánh bại nó mới được! Chờ tớ trên cầu rút nhé! Tớ quay lại ngay...

“Vật á? Vật gì cơ chứ!” Carmen thầm thắc mắc.
- Ồ... Carmen này, cầu... rút là cái gì ấy nhỉ?

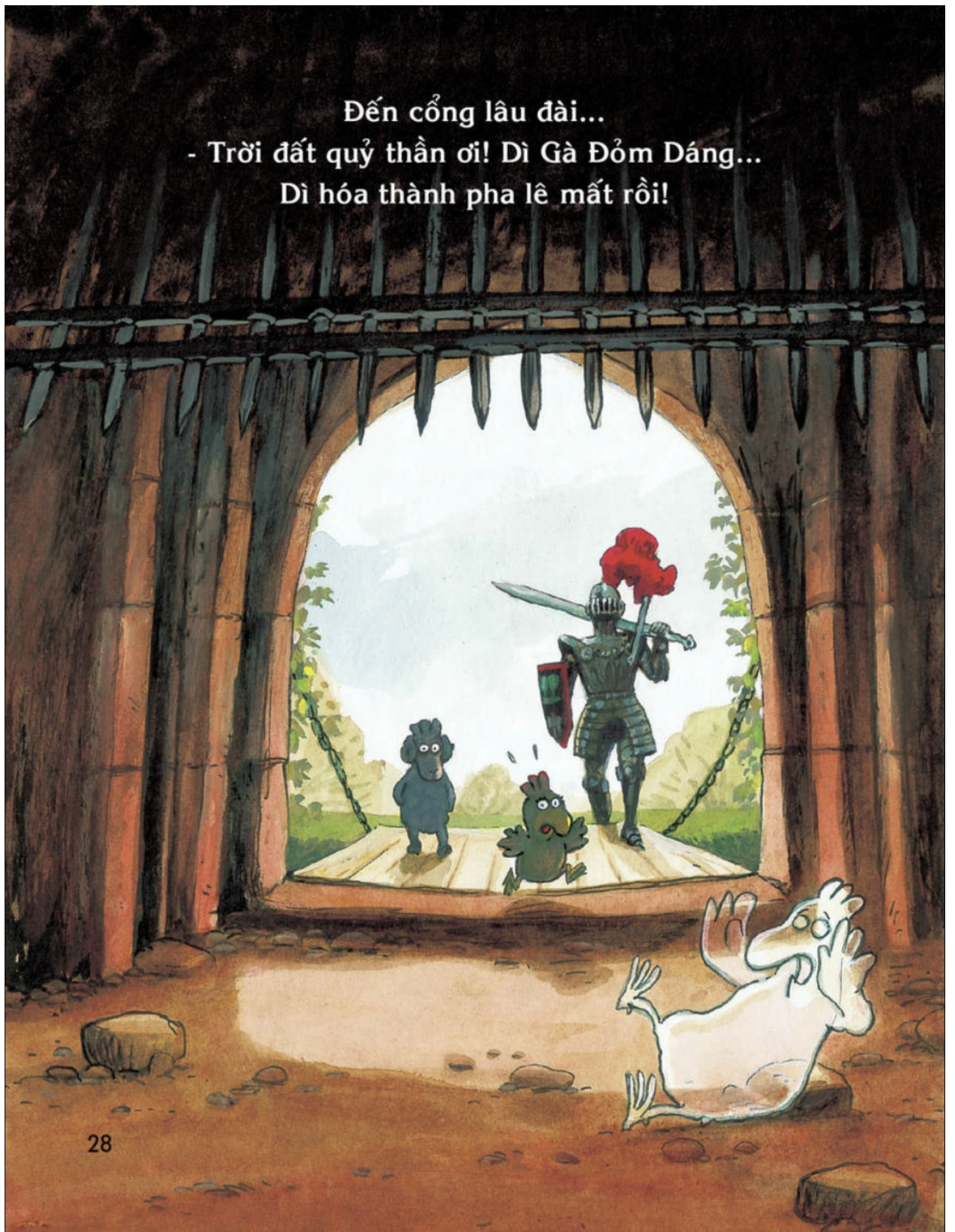
Từ này có từ thế kỷ thứ 7. Đó là một loại cầu di động bắc qua một con hào bao quanh pháo đài, có thể nâng lên hạ xuống tùy ý.

Và nếu nó bị đóng, người ta sẽ phá nó bằng những cú ném cừ liên tục...

Đến cổng lâu đài...
- Trời đất quý thần ơi! Dì Gà Đỏ Dáng...
Dì hóa thành pha lê mất rồi!

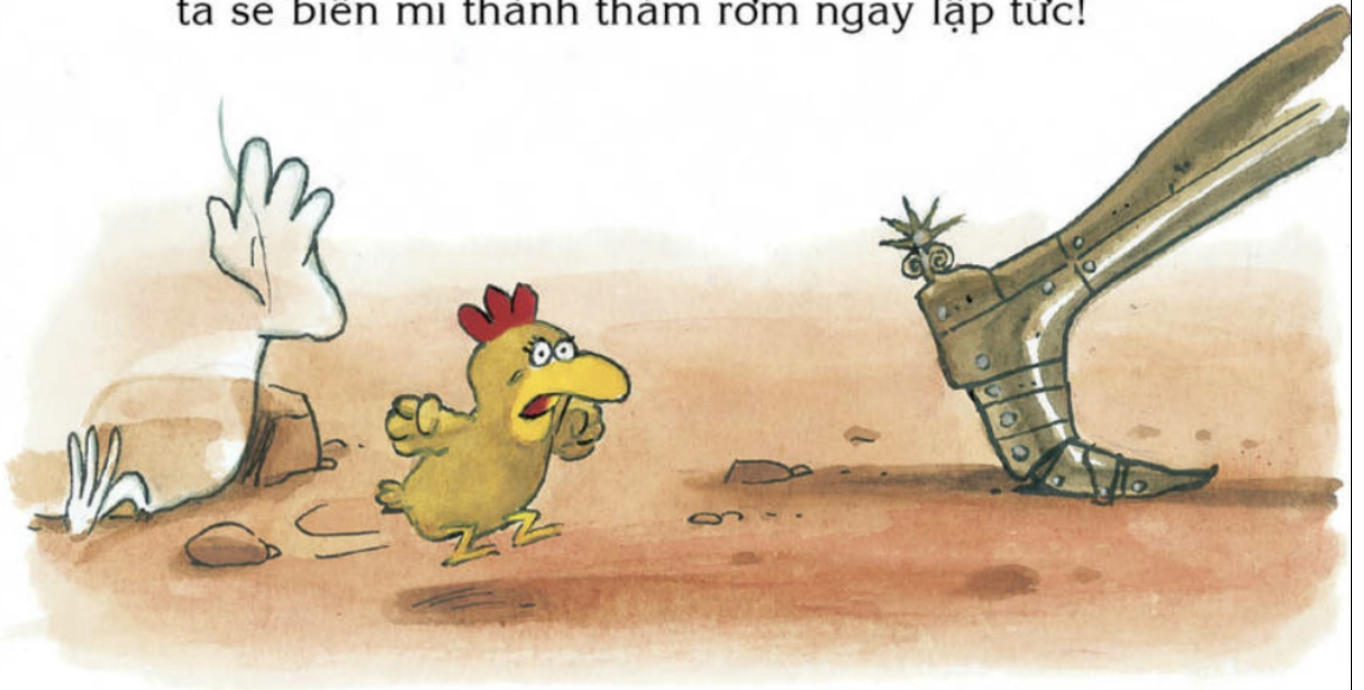
- Con ác quỷ kia! Mi dám tấn công dì ta!
Ta cảnh báo mi nhé, đồ rắn gà!
Mi mà động đến một sợi lông của bố mẹ ta,
ta sẽ biến mi thành thảm rơm ngay lập tức!

- **Đừng! Carmen ơi! Đừng mà!**

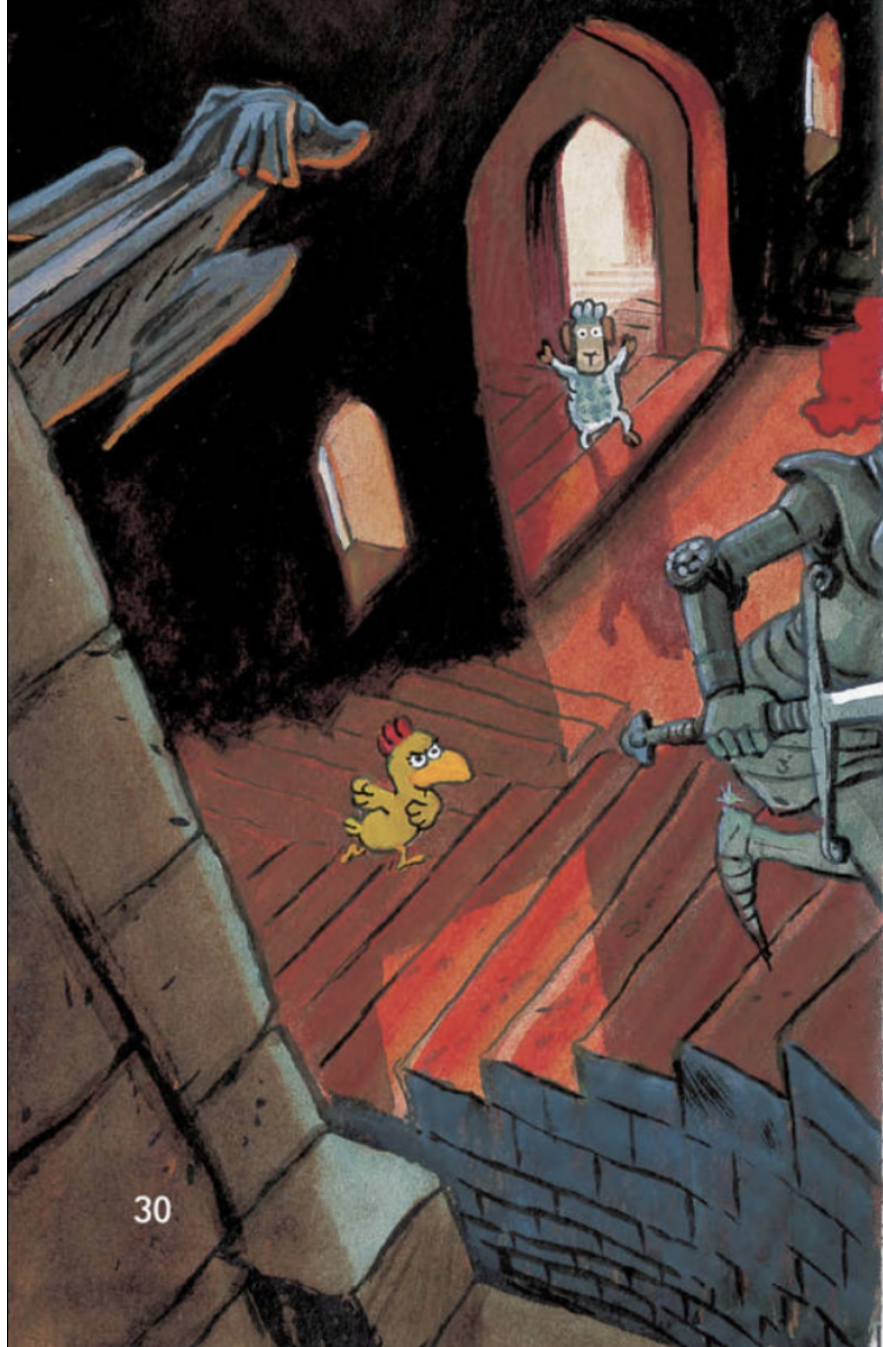
- Con ác quỷ kia! Mi dám tấn công dì ta!
Ta cảnh báo mi nhé, đồ rắn gà!
Mi mà động đến một sợi lông của bố mẹ ta,
ta sẽ biến mi thành thảm rơm ngay lập tức!

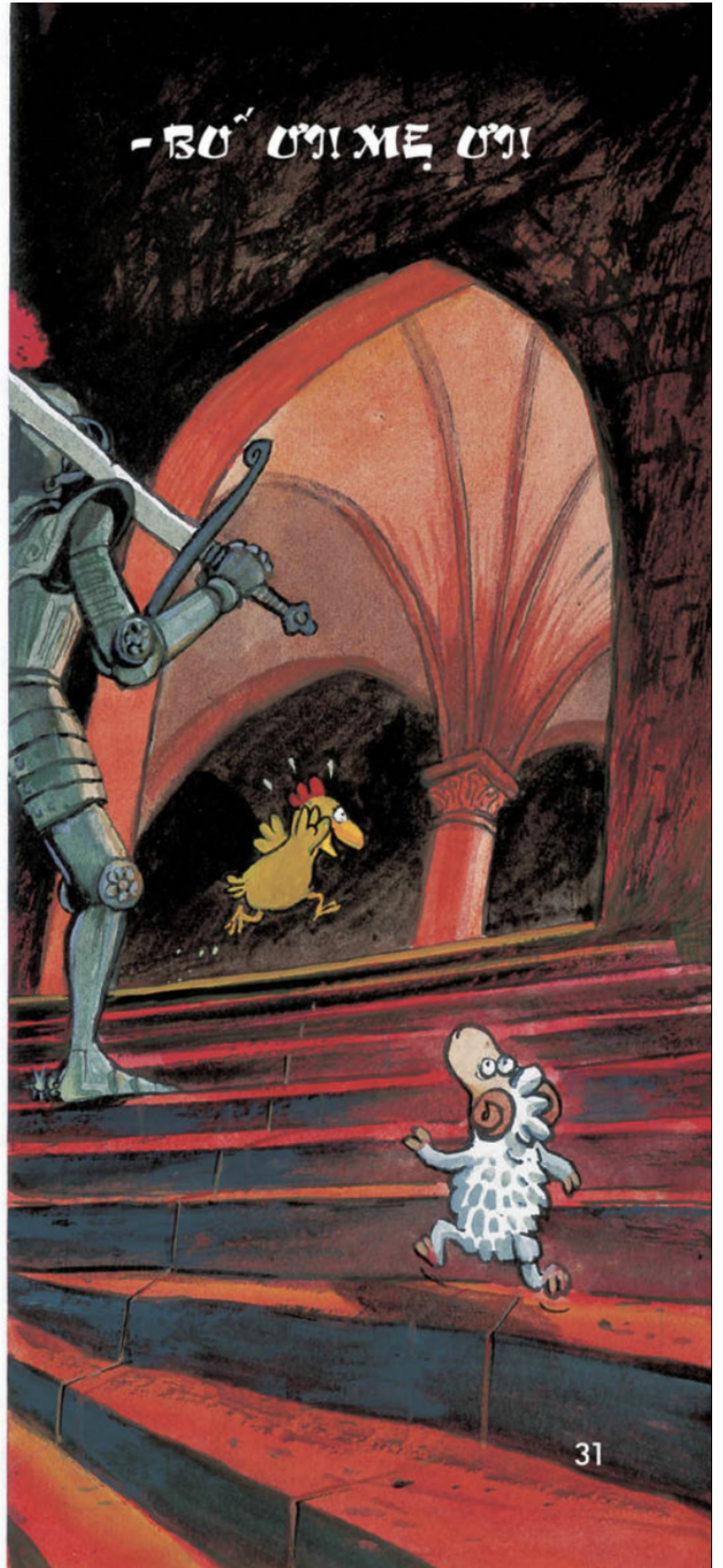

- **Đừng! Carmen ơi! Đừng mà!**

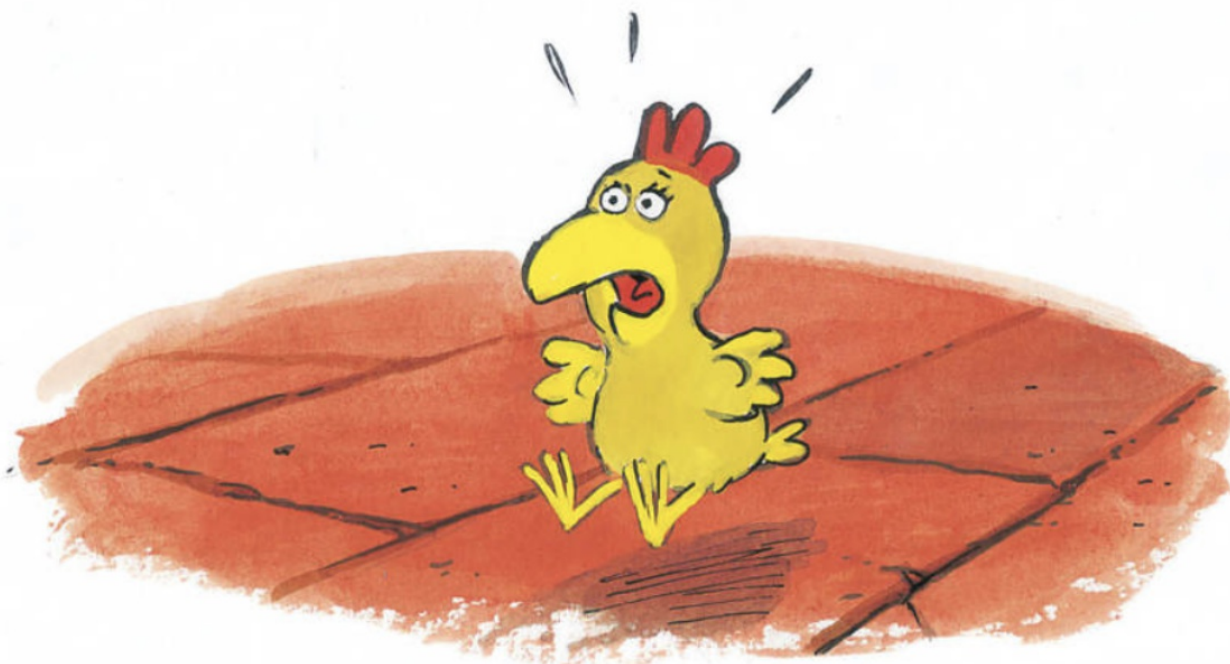

- Này, mọi người không định
đợi Carmélito sao?
Hiệp sĩ Ném Giáo ơi, quay lại
đi nào!
Carmen ơi, ở lại với tớ!

Khi Carmen vào đến căn phòng rộng mênh mông trong tòa lâu đài, trái tim bé bỏng của cô bé như muốn ngừng đập. Bố mẹ cô bé quả thật đang ở đó!

Nhưng thật bất hạnh vì cả Pitikok lẫn Carméla đều đã nhìn vào ánh mắt chứa độc của con rắn gà. Thế là bố cô bé đã không kịp cất vang tiếng gáy trừ danh Ò Ó O O O!

Con quái vật biến họ thành những pho tượng phalê mất rồi!

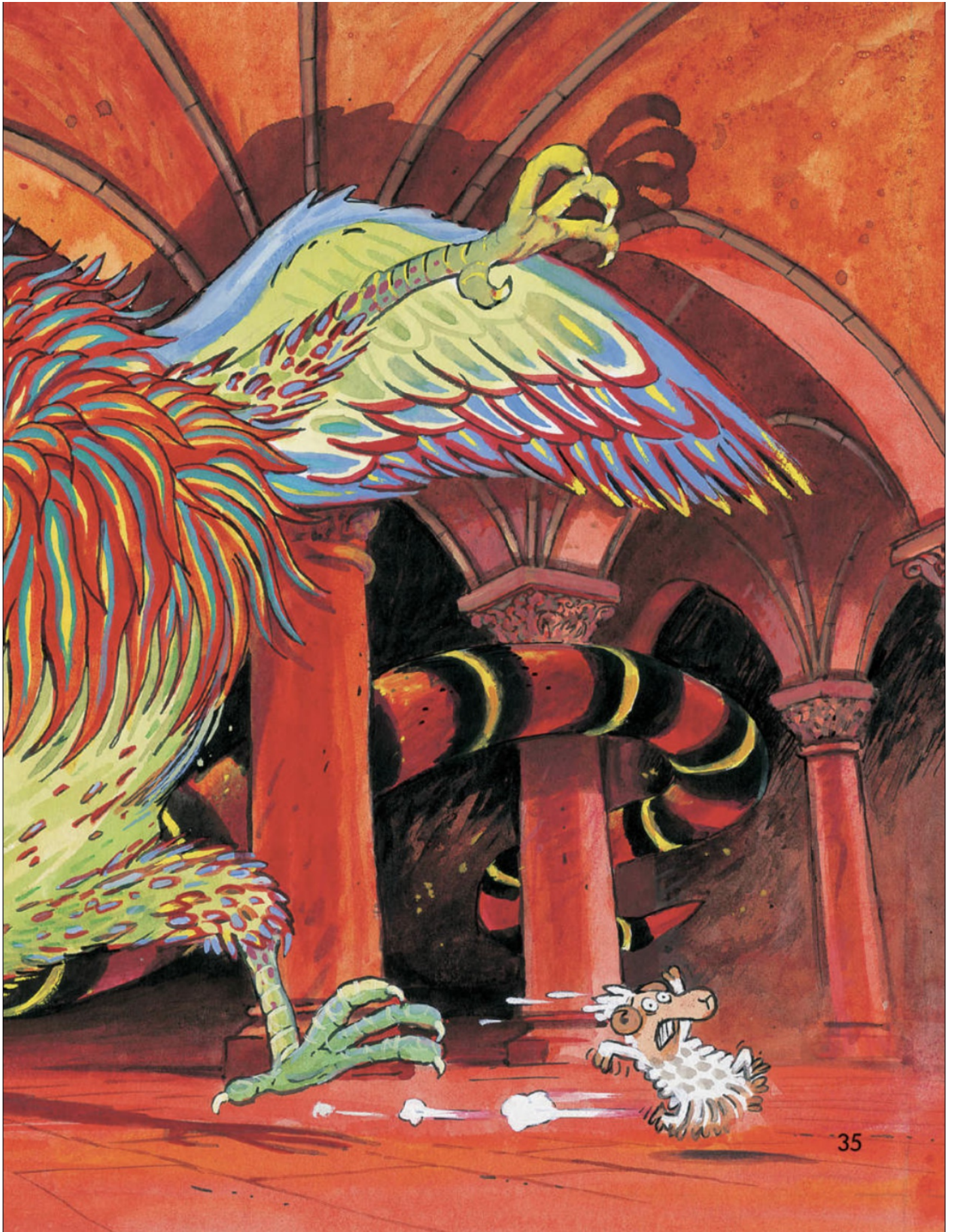

Trong lúc hiệp sĩ Ném Giáo Bên Hồ thám thính căn phòng, Bélino ra sức an ủi cô bạn Carmen. Nhưng một khi mất đi bố mẹ kính yêu liệu người ta có thể nguôi ngoai được chăng?

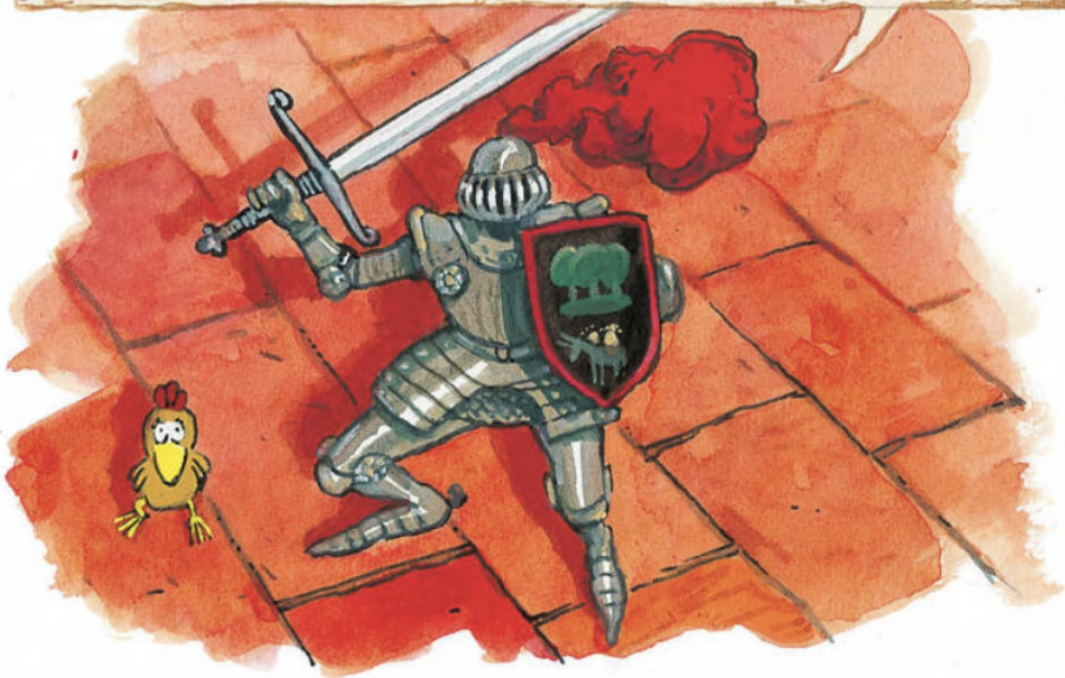
Đột nhiên, căn phòng mái vòm tối sầm lại... Bélino ngược mắt lên nhìn và sồn hết cả gai ốc lẫn da gà.

Trong chớp mắt, chàng hiệp sĩ Bàn Tròn giờ
thanh kiếm hai lưỡi nặng trĩu của mình lên.

Ta là hiệp sĩ Ném Giáo Bên Hồ đây! Hãy
chuẩn bị chết đi hỡi loài ác quỷ kia...

Nhưng hiệp sĩ chưa kịp nói hết lời thách thức thì con
quái vật đã biến chàng thành pha lê bằng ánh mắt
nóng sáng của nó.

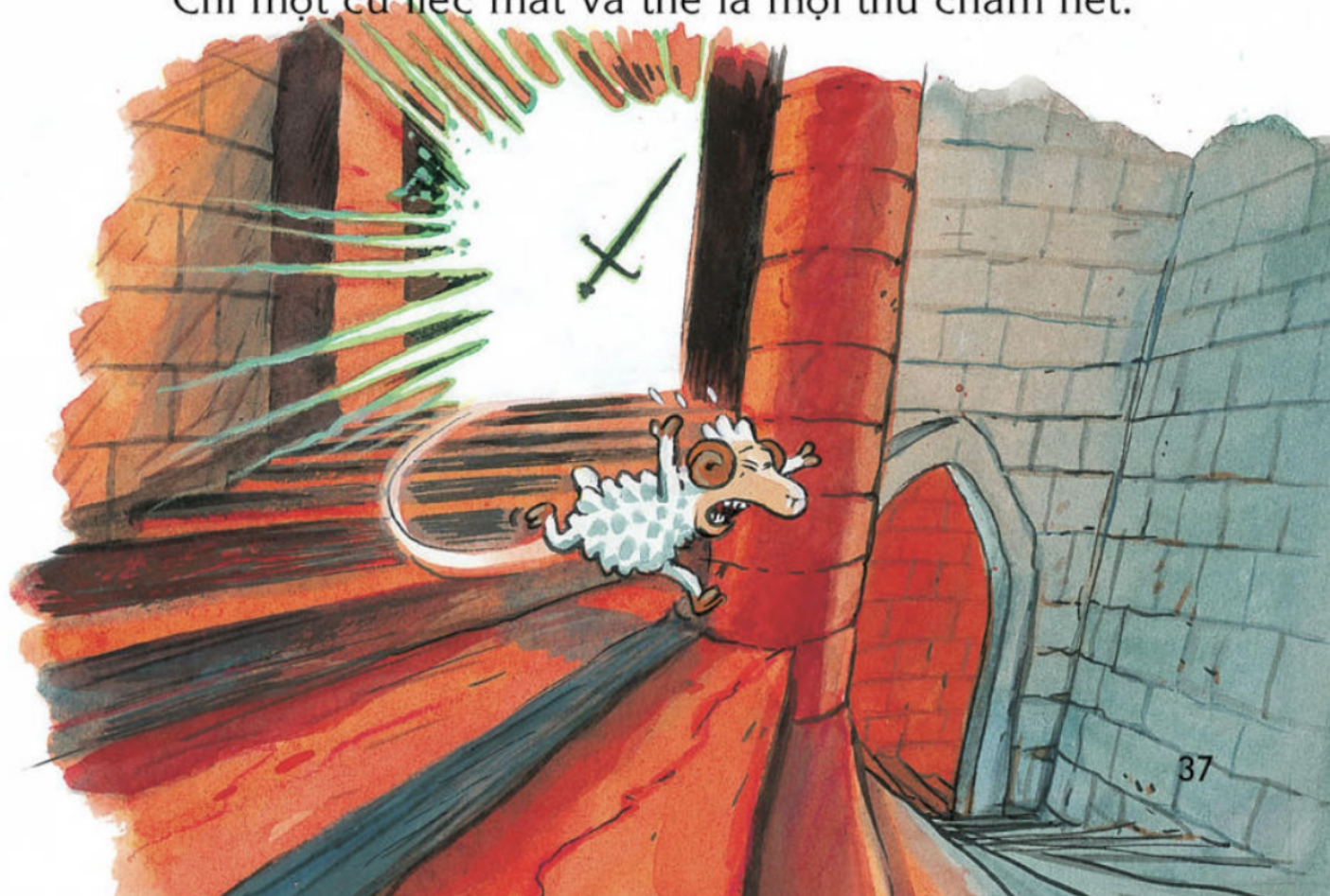

Cô gà bé bỏng không hề nản chí cầm ngay lấy thanh kiếm hai lưỡi đang nằm chỏng chơ dưới đất.

- Hãy run rẩy khiếp sợ đi hỡi con vật xấu xa kia! Ta là Carmen, con gái Carméla và Pitikok đây! Ta sẽ chém người thành trăm mảnh vụn...

Nhưng than ôi, chỉ có lòng can đảm thôi thì chưa đủ!
Chỉ một cú liếc mắt và thế là mọi thứ chấm hết.

Chú gà giò hồng đã quay trở lại lâu đài.

- Carmélito! Carmélito ơi! Kinh khủng quá! Bélino hoảng loạn hét toáng lên.

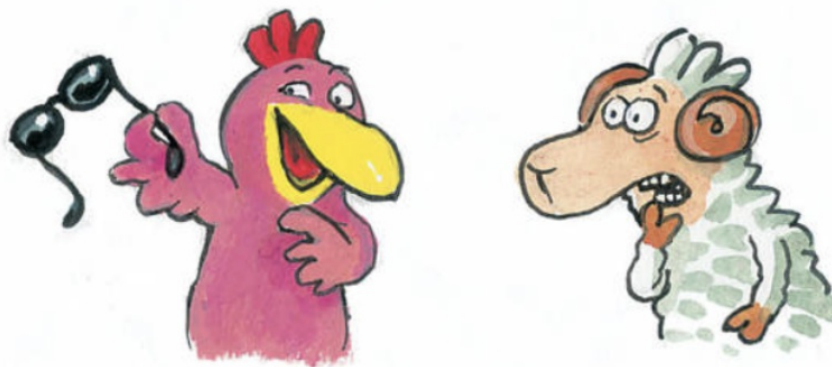
- Con... con... rần... Con rần gà biến bố mẹ và em gái cậu thành tượng pha lê hết rồi... Nó còn hạ cả chú hiệp sĩ nữa chứ! Bélino vừa nói vừa tìm cách kéo bạn mình về phía lối ra.

- Cuộc đời con vật xấu xa đó chỉ còn tính bằng giây nữa thôi, Carmélito bình tĩnh trả lời.
- Ôi, anh bạn gà tội nghiệp của tôi mất trí thật rồi! chú cừu bé bỏng sợ hãi kêu lên.

- Không, không, không hề, tớ không hề gàn dở tí nào đâu nhé! Cậu nhìn này! Tớ sẽ cực hên khi đeo nó.

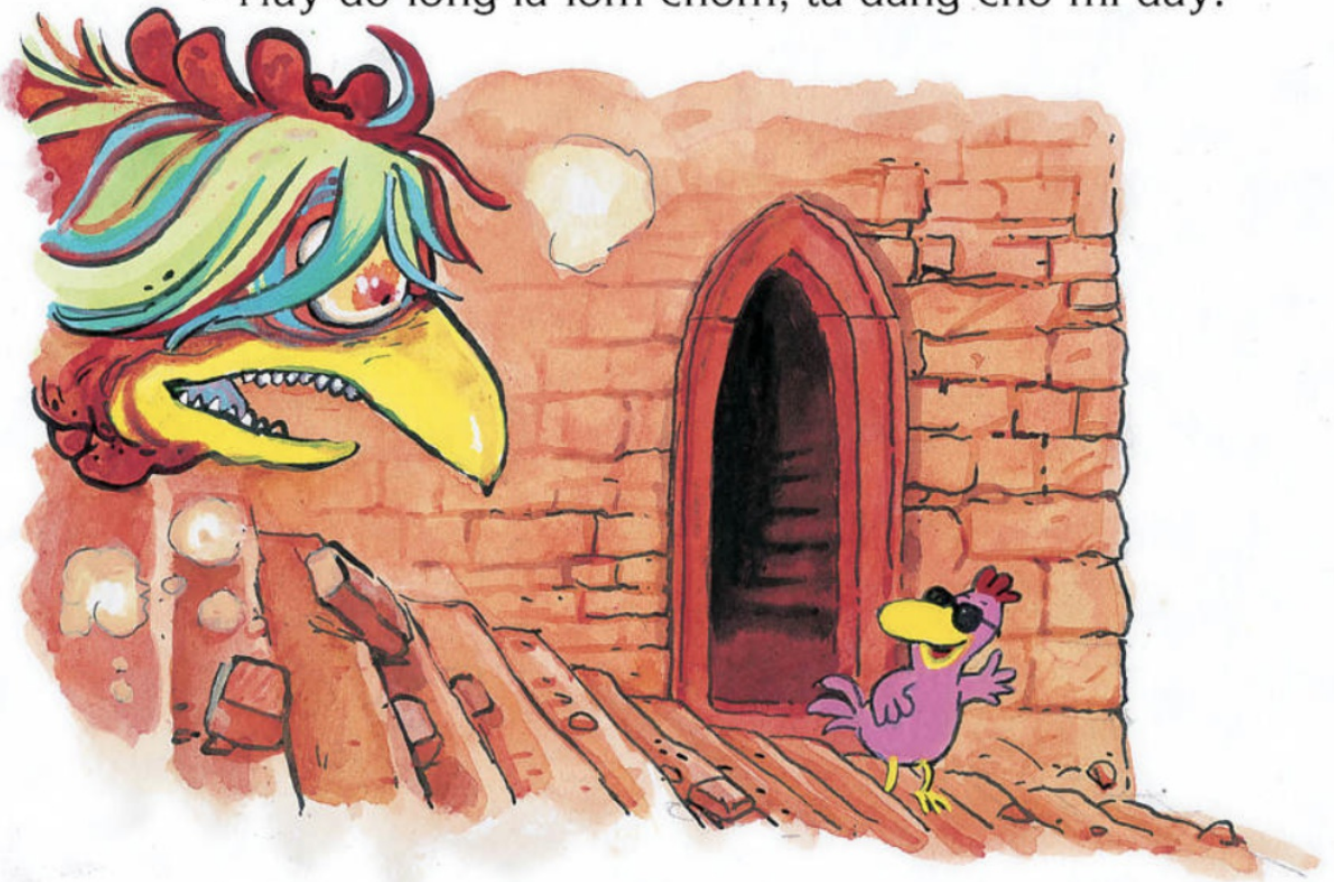
- Tớ nhận ra rồi! Đây là kính bảo vệ mắt của Bầu Trời⁽¹⁾, cô bạn gà xanh lá cây bé bỏng!!! Bélinô nhớ lại.

1. Xem lại tập "Trại gà trên các vì sao". Bản tiếng Việt của tập này vẫn để nguyên tên tiếng Pháp là "Céleste".

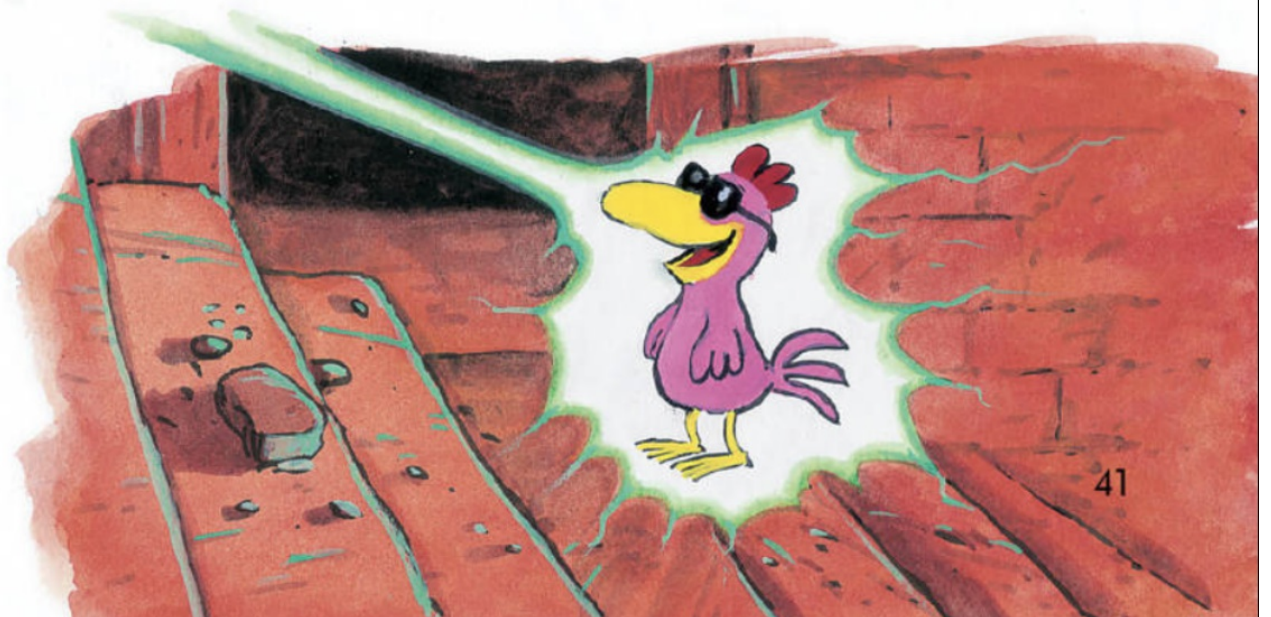

- He he he...

- Này đồ lông lá lởm chễm, ta đang chờ mi đây!

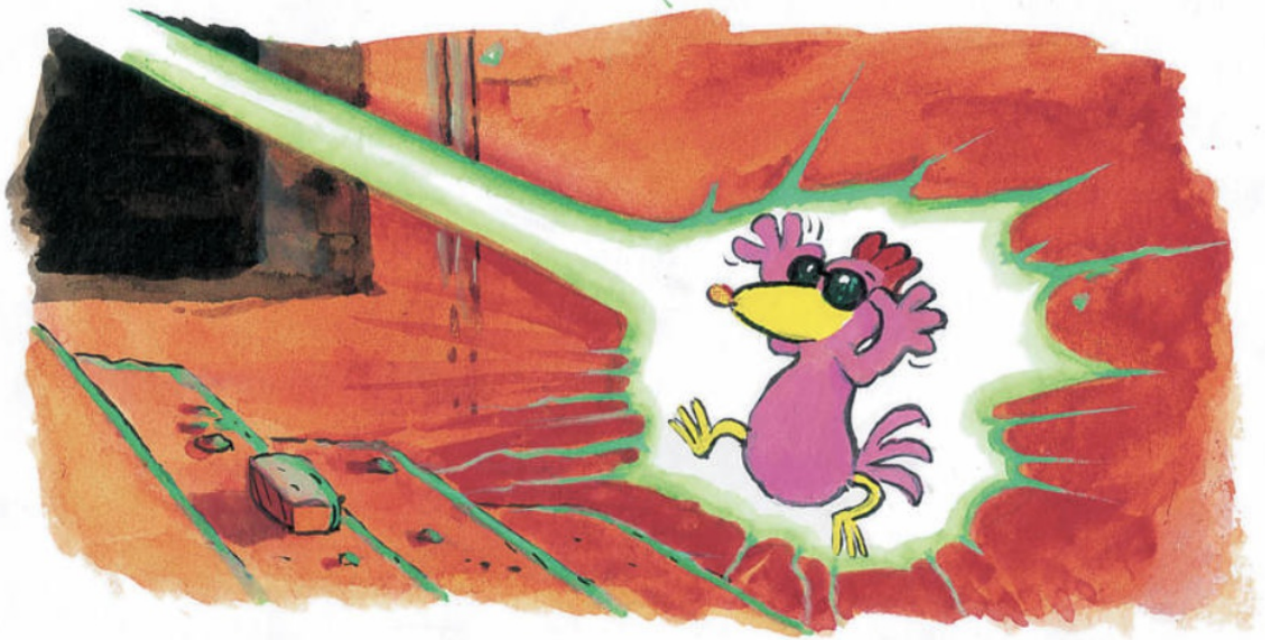

Con rắn gà phóng tia lửa thứ nhất khiến sân lâu đài cháy thành than nhưng riêng chú gà con bé bỏng thì lông chẳng rụng lấy một cọng.

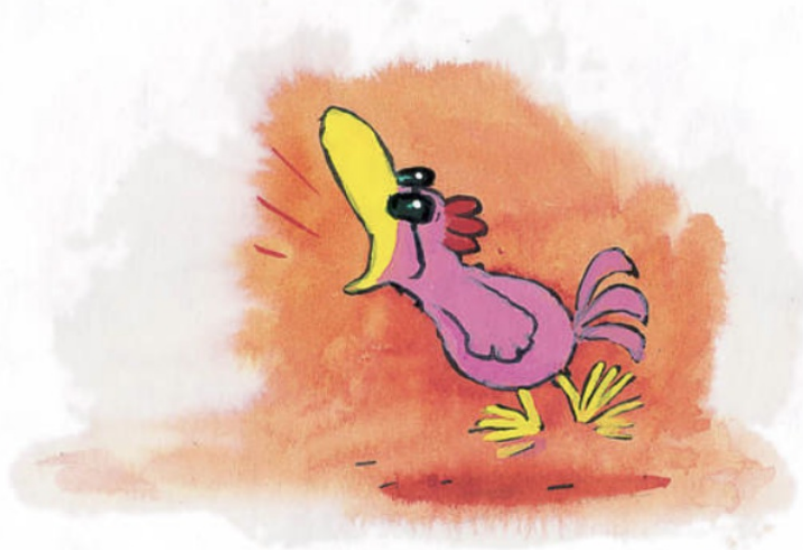

Thấy chú gà con không hề hấn gì con quái vật lấy làm ngạc nhiên lắm, nó bèn phóng tia lửa thứ hai nhằm thẳng vào chú, nhưng tia này cũng chẳng khá hơn tia thứ nhất là bao.

- Thậm chí mình còn chẳng thấy đau nữa cơ!

- Giờ thì ta sẽ hát cho mi nghe bài ca của riêng ta, Carmélito vừa nói vừa nhìn thẳng vào mắt con rắn gà.

Ngay sau nốt nhạc đầu tiên, cơ thể con quái vật đã phồng tướng cả lên, rồi nó cứ phồng lên, phồng lên, phồng lên mãi và cuối cùng nổ tung thành trăm mảnh.

BÙM!

Thế là ngay sau đó, bảy cô cậu gà hóa đá trở lại nguyên vẹn hình dáng xinh đẹp ban đầu...

Chỉ mình hiệp sĩ Ném Gáo là vẫn lơ mơ như người đi trên mây:

Ta tên là gì nhỉ? Ờ... Ném Gáo chăng? Không phải! Hay là Ném Gáo Nước? Ờ... Gáo Nước à? Ồ phải rồi! Ta tên là Gáo Múc Nước Hồ!

Giờ đoàn tụ ấm cúng đã đến: cả gia đình lại được sum vầy.

- Bố ơi!
- Mẹ ơi!
- Dì ơi!
- Các con bé bỏng của ta!
- Be be be!

Carmen đứng nhìn lông con quái vật bay lả tả trên đường hào bao quanh lâu đài.

- Anh con thật là cừ! cô bé nói với giọng đầy thán phục.

Vậy là nạn đói sắp chấm dứt nhờ các túi thóc dự trữ tìm thấy trong kho. Ai nấy đều mỉm cười hạnh phúc. Các cô cậu gà chạy nhảy tứ tung, còn vị anh hùng thì được ngợi ca, ôm hôn, tán tụng.

Để tôn vinh sự kiện một cách xứng đáng, bác Chim Cốc Pédro đích thân vào bếp trở tài. Bác ta nấu đủ thứ vào một cái nồi thật to vì muốn cả xóm gà từ lớn tới bé đều được ăn đến căng bụng...

- Tôi đã nấu xong! Mọi người hãy mau lại ăn nào!

- Măm măm! Bác nấu món gì thế ạ? các cô cậu gà bé bỏng vừa đồng thanh hỏi vừa sung sướng chạy lại.

- Ta nấu món mì rắn gà đây!!!

